

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 12. maj 2016

Sag 258/2015

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Michael Juul Eriksen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Næstved den 6. august 2015 og af Østre Landsrets 14. afdeling den 6. oktober 2015.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Søgaard, Jon Stokholm, Lars Hjortnæs, Jan Schans Christensen og Anne Louise Bormann.

Påstande

Dommen er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse med hensyn til spørgsmålet om udvisning, således at tiltalte, T, udvises med et indrejseforbud i 12 år.

T har påstået stadfæstelse.

Anbringender

Anklagemyndigheden har anført bl.a., at det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, at T skal udvises, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og udvisning vil hverken være i strid med EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, eller med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Grovheden af Ts aktuelle og tidligere kriminalitet taler for udvisning.

Trods sit langvarige ophold her er han ikke i nogen forstand integreret i Danmark, og der er heller ikke udsigt til, at han bliver det. Han har formelt forældremyndigheden over sine to mindreårige børn, men har ikke reelt udøvet den, og børnene er efter landsrettens dom blevet anbragt uden for hjemmet.

T, der er kroatisk statsborger, vil ikke stå uden forudsætninger i Kroatien, idet to af hans brødre er udvist til landet.

Der kan ikke lægges afgørende vægt på, at anklagemyndigheden ikke tidligere har nedlagt påstand om udvisning.

T har anført, at udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. herved EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Han er inden for de seneste 10 år kun straffet fire gange af betydning for sagen, og den seneste relevante dom er afsagt i 2011. Kriminalforsorgen har i udtalelse af 28. maj 2015 fundet ham egnet til at modtage en betinget dom, herunder med vilkår om samfundstjeneste.

Han har boet i Danmark, siden han var tre år. Han har fire børn, heraf to som stadig er mindreårige, og børnene er alle danske statsborgere og bor i Danmark. Han fik ved dom af 15. august 2012 den fulde forældremyndighed, idet han havde været børnenes primære omsorgsperson i en årrække, og idet børnene længe ikke havde haft kontakt til deres mor. Moderen er stofmisbruger. Ankestyrelsen har i 2015 truffet afgørelse om at anbringe de to yngste børn uden for hjemmet uden samtykke. Hvis han bliver udvist, vil han ikke kunne tage sine børn med sig, og samværet med børnene vil blive effektivt forhindret.

Hans eneste tilknytning til Kroatien består i, at to af hans brødre er udvist dertil, og han har ellers ingen familie i Kroatien. Brødrene er endnu ikke udsendt af Danmark. Resten af hans familie bor i Danmark. Han har aldrig været i Kroatien og taler ikke kroatisk.

Det taler endvidere imod udvisning, at der ikke tidligere er nedlagt påstand herom, hvilket efter Højesterets dom i UfR 2013.2587 kan indgå i den proportionalitetsvurdering, der skal foretages. Udvisning vil tillige være i strid med praksis ifølge den nævnte højesteretsdom.

Supplerende sagsfremstilling

Ankestyrelsen har den 7. oktober 2015 truffet afgørelse om, at Ts to mindreårige børn, 15-årige D og nu 11-årige S, skal anbringes uden for hjemmet uden samtykke.

Af begrundelsen for afgørelsen vedrørende S fremgår bl.a.:

”Vi vurderer, at hensynet til S på afgørende måde taler for, at S skal anbringes uden for hjemmet uden samtykke, selv om T samtykker til anbringelsen.

Årsagen er, at det er vigtigt for, at S kan udvikle sig positivt, at S har sikkerhed for, hvor han skal bo.

Årsagen er desuden, at T på grund af begrænsede personlige ressourcer og ustabile måde at leve på ikke kan give S tilstrækkelig omsorg og pleje i dagligdagen og sikre ham den behandling, som han på grund af adfærdsproblemer har brug for.

Vi henviser til, at T bliver beskrevet som en temperamentsfuld person, som flere gange har været fængslet for vold og andre forhold. Han har samtidig flere gange været meget truende og ubehagelig overfor skoler og kommunen.

Vi henviser endvidere til, at T har haft et kaotisk og turbulent liv med mange fængselsophold og stået uden bolig [indtil] flere gange.

Vi henviser desuden til, at T aktuelt afsoner en fængselsdom. Dette indebærer, at S aktuelt er uden primær omsorgsperson og er overladt til andre familiemedlemmer.

Vi henviser endelig til, at S ikke er alderssvarende udviklet og har store adfærdsmæssige vanskeligheder i skolen. Han har svært ved at afkode andres signaler og kan godt lade sig påvirke af andres adfærd. Han har svært ved at komme ud af en konflikt, da han ikke har værktøjerne til at stoppe, men ender op i korporelle reaktioner mod andre. S vurderes at være en trussel for klassens trivsel samt for skolens andre elever.

...

Oplysningerne i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- Egendriftssag om S på baggrund af medieomtale af Ts fængsels- og udvisningsdom ved Retten i Næstved
- ...”

I overensstemmelse med servicelovens udgangspunkt bestemte Ankestyrelsen, at børn- og unge-udvalget skal afgøre sagen igen inden et år.

Af begrundelsen vedrørende D fremgår bl.a.:

”Vi vurderer, at der er en åbenbar risiko for, at Ds sundhed og udvikling lider alvorlig skade på grund af utilstrækkelig omsorg for og behandling af D og adfærds- og tilpasningsproblemer hos hende.

Vi vurderer også, at problemerne ikke kan løses under Ds fortsatte ophold i hjemmet.

Årsagen til det er, at T på grund af begrænsede personlige ressourcer og ustabile måde at leve på ikke kan give D tilstrækkelig omsorg og pleje i dagligdagen og sikre hende den behandling, som hun på grund af adfærdsproblemer har brug for.

Vi henviser til, at T bliver beskrevet som en temperamentsfuld person, som flere gange har været fængslet for vold og andre forhold. Han har samtidig flere gange været meget truende og ubehagelig overfor skoler og kommunen.

Vi henviser også til, at T har haft et kaotisk og turbulent liv med mange fængselsophold og stået uden bolig [indtil] flere gange.

Vi henviser herudover til, at T aktuelt afsoner [en] fængselsdom med efterfølgende udvisning fra Danmark. Dette indebærer, at D aktuelt er uden primær omsorgsperson og er overladt til andre familiemedlemmer.

Vi henviser videre til, at D er beskrevet med at have vanskeligt at navigere og forholde sig [til] to kulturer. Hendes grundopfattelse og hele hendes livsanskuelse er dybt præget og forankret i familiens kultur, hvilket bringer hende i forskellige dilemmaer. Hun befinder sig i et følelsesmæssigt og kulturelt vakuum, hvilket påvirker hendes identitetsdannelse og personlige integritet.

Vi henviser endvidere til, at D ...

Vi henviser endelig til, at D tidligere har givet udtryk for, at hun føler, at hun er fanget som i et fængsel, hvor hun lever under strenge regler. Der bliver i sagen beskrevet en episode, hvor hun er blevet korporligt afstraffet, da hun er blevet i opdaget i et kæreste-forhold, som hun ifølge familiens kultur ikke måtte.

Vi er opmærksomme på, at D har givet udtryk for, at hun ønsker at bo hjemme. Vi vurderer dog, uanset Ds holdning, at det er bedst for hende at være anbragt uden for hjemmet.

...

Oplysningerne i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- Egendriftssag om D på baggrund af medieomtale af Ts fængsels- og udvisningsdom ved Retten i Næstved
...”

For så vidt angår D fraveg Ankestyrelsen udgangspunktet i serviceloven om, at sagen skal afgøres igen inden et år, og bestemte, at anbringelsen skal vare, indtil hun fylder 18 år i september 2018. Af begrundelsen for afgørelsen om genbehandlingsfrist fremgår bl.a.:

”Vi vurderer, at D skal være anbragt til den 21. september 2018, hvor hun fylder 18 år.

Årsagen er, at oplysningerne i sagen tyder på, at Ts forhold ikke vil ændre sig væsentligt inden for denne periode.

Årsagen er desuden, at D har brug for behandling og ophold blandt ansvarlige og forudsigelige voksne i længere tid.

Vi henviser til, at det ikke er sandsynligt, at T måde at leve på vil ændre sig væsentligt, og at han vil være bedre i stand til at give D tilstrækkelig omsorg og behandling inden for denne periode.

Vi henviser videre til, at det er beskrevet, at T har vanskeligheder af omfattende og længerevarende karakter.
...”

Børnene blev herefter den 19. oktober 2015 anbragt på samme opholdssted.

T indbragte Ankestyrelsens afgørelser for retten, men hævdede sagen den 10. marts 2016.

Socialrådgiver i Tårnby Kommune G har i en fremlagt e-mail af 27. april 2016 oplyst, at børnene fra maj til september 2015 ikke havde samvær med deres far i fængslet, idet børnenes øvrige familie ikke formåede at sørge for besøgstilladelse. Familieafdelingen bevilgede børnene kontaktpersoner i september 2015, og kontaktpersonerne var behjælpelige med at sikre, at de besøgte ham i fængslet, og i september og oktober 2015 besøgte de ham ca. en gang ugentligt. Efter anbringelsen af børnene den 19. oktober 2015 blev der truffet afgørelse om, at børnene kunne besøge deres far i fængslet en gang om ugen og den øvrige familie hver lørdag-søndag. Denne afgørelse følges fortsat.

Af en statusudtalelse af 19. januar 2016 fra Københavns Kommune, Socialforvaltningen, vedrørende S fremgår bl.a.:

”2. Familieforhold

Barnets/den unges forhold til familien og andre netværkspersoner, barnet/den unges kulturelle/etniske baggrund, familiens ressourcer/vanskeligheder og familiens særlige karakteristika

Som nævnt har S levet en omtumlet tilværelse og boet mange steder. S er en del af en stærk kultur, som har sine egne traditioner, hvilket betyder, at S ikke fortæller så meget om sin familie, og det er tydeligt, at det indimellem er svært for S at agere i begge kulturer.

S har et meget tæt forhold til sin storesøster, D, som også bor på X. De to børn har værelse ved siden af hinanden, og hver nat går S ind til D og sover der, han har været vant til dette mønster hele sin barndom. D er Ss tryghed.

S har siden anbringelsen besøgt sin far 1 gang om ugen i fængslet.

S er altid glad for disse besøg, og vi oplever, at der er et tæt bånd mellem dem.

Der er også faste weekendaftaler, hvor S og D er hos farmor hver weekend fra lørdag eftermiddag til søndag kl. 17. Denne ordning er S også meget glad for.

...”

Af statusudtalelse af samme dato vedrørende D fremgår bl.a.:

”2. Familieforhold

Barnets/den unges forhold til familien og andre netværkspersoner, barnet/den unges kulturelle/etniske baggrund, familiens ressourcer/vanskeligheder og familiens særlige karakteristika

D er glad for sin familie. Hun er en del af en stærk kultur på godt og ondt. Hun har tryghed i familien, men omvendt er der også en del forventninger og begrænsninger, hun skal leve op til. Fx føler D sig forpligtet til at tage sig af S, fx til at følge ham til og fra skole hver dag, selvom det medfører begrænsninger for hendes egen frihed. D er fuldt bevidst om forventningerne til hende. Familiens kultur har stor indflydelse på hendes hverdag, og de valg hun træffer. Hun er også bevidst om, at der bliver holdt øje med hendes adfærd.

D passer godt på S, og hun er glad for ham. Ind imellem er ansvarsfølelsen dog for stor. Fx kommer S hver nat ind til D, hvilket betyder, at hun sover dårligt. På trods af dette, kan D ikke afvise S.

D er glad for sin farmor, som hun er hos hver weekend. Hun er også glad for besøgene hos sin far, som hun besøger hver lørdag i fængslet.

D har stor respekt for faren, og fars mening om hendes adfærd, ønsker og behov er afgørende for hendes valg.

Ds veninder er hendes kusiner.

...”

T har fortsat været fængslet under anken.

Retsgrundlag

Udlændingelovens § 26, stk. 2, er sålydende:

”Stk. 2. En udlænding skal udvises efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.”

Bestemmelsen er senest ændret ved lov nr. 569 af 18. juni 2012, hvor ordene ”med sikkerhed” foran ”vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser” udgik. Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget pkt. 5.2. fremgår bl.a.:

”5.2. Forslag om at ophæve udvisningsbestemmelsernes henvisning til ”med sikkerhed”

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Dette gælder alle udlændinge.

...

Regeringen foreslår, at ordene ”med sikkerhed” udgår af de nævnte bestemmelser.

Med forslaget ønsker regeringen at understrege, at det ene og alene er op til domstolene at foretage en konkret vurdering af, om udvisning eller betinget udvisning er mulig inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser.

Der vil fortsat i alle sager om udvisning efter §§ 22-24 – dvs. i alle de tilfælde, hvor domstolene tager stilling til spørgsmålet om udvisning i forbindelse med en straffedom, der indebærer frihedsstraf – skulle foretages en skærpet afvejning efter § 26, stk. 2, af, om der kan ske udvisning.

Der er ikke tilsigtet nogen ændring af domstolenes praksis i sager om udvisning af kriminelle udlændinge. Personer, der kan udvises efter de gældende regler, vil også fremover blive udvist. Den klare hovedregel i udvisningssager, hvor udlændinge idømmes frihedsstraf for begået kriminalitet, vil således fortsat være, at der skal ske udvisning. Udvisning kan kun undlades, hvis udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

...”

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår for Højesteret spørgsmålet om udvisning af en nu 46-årig kroatisk statsborger, T, som kom til Danmark som 3-årig og har levet her siden, som i Danmark har fire børn, heraf to

mindreårige anbragt uden for hjemmet, og som for en række forhold begået løbende over en lang årrække er straffet ved et stort antal domme. Den aktuelle kriminalitet angår besiddelse af et skydevåben med ammunition og fremsættelse af trusler og medførte en fængselsstraf på 1 år og 6 måneder.

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 2, 3 og 8, at T skal udvises, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Efter EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, må der ikke træffes afgørelse om udsendelse af en unionsborger, der har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de forudgående 10 år, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten. Det fremgår af direktivets indledende betragtning 24 bl.a., at der kun i ekstraordinære tilfælde, når det er bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed, bør ske udsendelse af unionsborgere, der har opholdt sig i mange år på værtsmedlemsstatens område, især hvis de er født og har opholdt sig der hele deres liv.

Af EU-Domstolens dom af 29. april 2004 i de forenede sager C-482/01 og C-493/01 (Orfanopoulos), præmis 100, fremgår bl.a., at de nationale myndigheder ved udvisning af en EU-borger, der er blevet dømt for en lovovertrædelse, og som udgør en aktuel trussel mod den offentlige orden, men som har haft et mangeårigt ophold i værtsmedlemsstaten, i hvert enkelt tilfælde skal vurdere, hvor den rette balance mellem de foreliggende legitime interesser er under overholdelse af de generelle fællesskabsretlige principper og navnlig under behørig hensyntagen til grundrettighederne, herunder respekten for familielivet.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har i dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig opstillet kriterier til brug for den proportionalitetsvurdering, der efter Menneskerettighedskonventionens artikel 8 om retten til respekt for privatliv og familieliv mv. skal foretages i hvert enkelt tilfælde, jf. herved f.eks. Højesterets domme af 14. juni 2013 (UfR 2013.2587) og af 21. april 2015 (UfR 2015.2513). Ved proportionalitetsvurderingen skal således bl.a. indgå de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den tidligere og nu begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår ligeledes, hvor længe den pågældende har været i opholdslandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og til statsborgerlandet. Hvis personen har børn, indgår også et hensyn til børnene og deres velbefindende. Ifølge Maslov-dommens præmis 73 gør det i relation til

længden af personens ophold i opholdslandet og fastheden af båndene til opholdslandet klart en forskel, om personen allerede kom til opholdslandet i sin barndom eller blev født i opholdslandet, eller om den pågældende først kom til opholdslandet som voksen. Der skal således tages hensyn til den specielle situation, hvor den pågældende har opholdt sig det meste af barndommen eller hele barndommen i opholdslandet og er opvokset og har modtaget sin uddannelse der, jf. præmis 74. Af dommens præmis 75 fremgår, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om fastboende udlændinge, der er født i landet eller indrejst som børn og har tilbragt det meste af deres barndom og ungdom i landet.

Det fremgår endvidere af bl.a. Menneskerettighedsdomstolens domme af 8. januar 2009 i sagen Joseph Grant mod The United Kingdom, præmis 39, og af 2. april 2015 i sagen Sarközi og Mahran mod Østrig, præmis 69, at det kan indgå i proportionalitetsvurderingen, hvis en domfældt har fortsat sin kriminelle løbebane efter, at myndighederne har advaret den pågældende om, at dette kan føre til udvisning.

T, der som nævnt er kroatisk statsborger, indrejste i Danmark med sin familie som 3-årig i 1972 og har boet her siden. Hans mor, nogle søskende og hans fire børn bor her. Han har ene-forældremyndigheden over de to mindreårige børn, og de har ikke kontakt med deres mor. Disse to børn boede hos T forud for hans anholdelse i denne sag, men er efter landsrettens dom blevet anbragt uden for hjemmet. Det fremgår af udtalelser fra de sociale myndigheder, at han har et reelt om end ikke uproblematisk forhold til børnene, som også besøger ham regelmæssigt i fængslet og er glade for disse besøg.

T har gået i skole i Danmark indtil 7. klasse. Han har ingen uddannelse og har aldrig haft forbindelse til det danske arbejdsmarked.

Han har aldrig været i Kroatien og taler ikke kroatisk. To af hans brødre, der også er kroatiske statsborgere, er udvist af Danmark, men dog endnu ikke udsendt.

Han er forud for den aktuelle sag straffet ved i alt 27 domme, siden han fyldte 18 år. Ved 23 af dommene er han idømt fængselsstraf på i alt ca. 10 år, der har ført til afsoning af i alt ca. 7 års fængsel. Dommene vedrører navnlig tyveri, bedrageri, vold og trusler samt færdselsforseelser. Den længste straf er idømt ved Københavns Byrets dom af 18. august 2011, hvor straf-

fen var 2 års fængsel for bl.a. grov vold efter straffelovens § 245 og forsætlig fareforvoldelse efter straffelovens § 252 begået over for hans tidligere ægtefælle og dennes kæreste. Denne straf var en fællesstraf, der omfattede en reststraf på 174 dage.

Den aktuelle sag, der medførte en fængselsstraf på 1 år og 6 måneder, angår besiddelse af en pistol med ammunition i et privat hjem, hvor T var gæst, samt trusler over for to unge mennesker, der var til stede i det pågældende hjem.

Der har ikke tidligere været nedlagt påstand om udvisning eller betinget udvisning over for T (efter de regler, der var gældende, da han begik de forhold, som han blev dømt for i 2011, kunne der ske betinget udvisning i tilfælde, hvor en udlænding i forbindelse med en dom for strafbart forhold måtte antages at være tæt på at blive udvist).

Det følger som nævnt af udlændingeloven, at T skal udvises, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Afgørelsen af, om det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise T, beror på, om udvisning efter den konkrete proportionalitetsvurdering, der som nævnt skal foretages efter EU-reglerne og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, vil være et uforholdsmæssigt indgreb i hans ret til respekt for privatliv og familieliv.

Der skal ved proportionalitetsvurderingen lægges vægt på, at T har levet næsten hele sit liv i Danmark og har familiemedlemmer og børn her, og der skal lægges vægt på tilknytningen og hensynet til hans mindreårige børn her i landet, der ikke har forbindelse til deres mor, og som må formodes at ville få væsentligt vanskeligere ved at bevare kontakten til ham efter en udvisning. Der skal endvidere lægges vægt på hans meget begrænsede tilknytning til Kroatien, hvor han aldrig har været. På denne baggrund finder Højesteret, at det trods alvoren af hans aktuelle kriminalitet og trods hans kriminelle løbebane, der dog som nævnt ikke tidligere har medført, at der er blevet nedlagt påstand om udvisning, vil være et uproportionalt indgreb i hans ret til respekt for privatliv og familieliv at udvise ham.

Højesteret finder således, at udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og Højesteret tiltræder derfor, at T er frifundet for påstanden om udvisning, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

DOM

Afsagt den 6. oktober 2015 af Østre Landsrets 14. afdeling
(landsdommerne Rosenløv, Lone Kern-Jespersen og Jes Kjølbo Brems (kst.) med
domsmænd).

14. afd. nr. S-2131-15:

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Bjørn Elmquist, besk.)

Næstved Rets dom af 6. august 2015 (2933/2015) er anket af T med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos tiltalte konfiskeres i alt 16 patroner. Tiltalte har ikke protesteret mod denne udvidelse af konfiskationspåstanden.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne A, B, C, D, E og politibetjent F. Der er endvidere afgivet forklaring af vidnet G.

Tiltalte har forklaret blandt andet, at han fortsat, som han forklarede i grundlovsforhøret, er sikker på, at det er politibetjenten, der har fundet på, at han under indtransporten skulle have spurgt, om de havde fundet pistolen. Han kan huske, at E ikke ville med i ambulancen. Det er hans opfattelse, at ambulancefolkene var utrygge på grund af forholdene i kvarteret. Han mener, at han selv var stille og rolig. Da politiet kom, befandt han sig foran opgangen. Han blev anholdt nede på gaden. Forinden havde han hørt over politiradioen, at der var blevet

fundet en pistol oppe i lejligheden. Han fik at vide, at han var sigtet for våbenbesiddelse, hvorpå han udbrød ”Min pistol?”. Det er den udtalelse, der er blevet misforstået.

Under varetægtsfængslingen har han talt med sin datter. Efter byrettens dom besluttede han sig for, at han ville sige sandheden. Han har ikke tidligere villet stikke nogen. Sandheden er, at A og D den 1. maj 2015 hentede pistolen i København. Han var ikke på forhånd vidende om, at de tog til København. Da han stod nede i gården sammen med E, spurgte han efter D. Han var bekymret for hende. D var da kun 14 år gammel, og han vidste ikke, hvor hun var. Senere, da hun på et tidspunkt i løbet af aftenen, var kommet tilbage, spurgte han hende, hvor hun havde været henne så lang tid. Hun havde været væk fra en gang om formiddagen. Hun fortalte, at hun havde været i København sammen med A for at hente en pistol. Pistolen var ikke til ham. Hans forsvarer er blevet sur på ham over, at han ikke har afgivet den forklaring allerede i byretten. Han blev meget vred på D, og det kan hun godt være blevet bange for. Han er ikke klar over, hvor hun derefter blev af. Han skulle også kigge efter sin søn S.

Tiltalte har endvidere forklaret, at han i løbet af dagen nede i gården hørte om en pistol. Foreholdt sin forklaring til politirapport af 4. september 2015 har tiltalte forklaret, at det er rigtigt, at han har forklaret, at ”På et tidspunkt fredag eftermiddag, hvor de sad i køkkenet – formentlig 1½-2 timer efter, at A var kommet, sagde E til A, at hun skulle tage til København og hente en pistol. Arr. hørte ikke nærmere om, hvor og hos hvem, hun skulle hente pistolen”. E sagde, at han lige skulle ordne nogle ting, og herunder få en pistol til Korsør. Det var ved 11-tiden om formiddagen. På det tidspunkt var A ikke til stede. A kom tilbage fra København. Han mener, at E så sendte A tilbage til København. Alle i familien vidste, at A skulle til København for at hente en pistol. Derfor blev han bekymret over, at D havde været med i København.

Vidnet A har forklaret blandt andet, at hun den 1. maj 2015 var i København sammen med D. De tog af sted, fordi vidnet skulle tale med sin kæreste, som hun havde skændtes med dagen før. De tog af sted om formiddagen eller midt på eftermiddagen. D skulle med, fordi tiltalte havde bedt hende tage ind til sin tante og hente nogle ting. Hun hørte selv tiltalte bede D om det. Tiltalte sagde ikke noget om, hvad det var for nogle ting, der skulle hentes.

Foreholdt sin forklaring til politirapport af 4. september 2015 har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at tiltalte, før de tog af sted, sagde til D, at "hun skulle gøre, så hun ikke blev genkendt på gaden". Tiltalte sagde ikke noget om, at det var hans ting, der skulle hentes. D fortalte, at tanten havde fundet noget, som D havde gemt i lejligheden. Tanten var blevet sur over det, der var gemt.

Hun ved ikke, hvordan pistolen er kommet ned i hendes taske. Hun havde sin taske, som pistolen efterfølgende blev fundet i, med til København. Hun kan ikke udelukke, at hun har haft udlånt tasken til D. D tog alene hen til sin tante. Hun har på intet tidspunkt set en pistol eller noget indpakket med nogle hårelastikker i sin taske. Hun og D tog sammen hjem om eftermiddagen eller først på aftenen. På vej hjem fortalte D, at hun havde været hos sin tante, men ikke nærmere.

Hun blev ikke i byretten spurgt om turen til København, og hun har ikke tidligere fortalt herom, fordi hun havde et voldsomt skænderi med sin kæreste, der skubbede til hende, og det så D. Hun var bange for, at hendes familie, hvis de hørte om volden, ville forbyde hende at se kæresten mere. Hun har et par dage efter den 1. maj 2015 ringet til D og spurgt hende, om hun og S havde det godt. Vidnet bad dem også hente deres tøj i lejligheden. D spurgte da, om pistolen var blevet fundet, hvilket vidnet bekræftede. Foreholdt sin forklaring til politirapport af 17. september 2015 forklarede hun, at det er rigtigt, at hun har talt flere gange med D efter den 1. maj 2015.

Vidnet B har forklaret blandt andet, at hun gemte tasken under sengen. Hun låste ikke døren ind til værelset. Hun ved, at A og D om fredagen var i København. Det hørte hun fra de andre, vistnok fra sine svigerforældre. A sagde, før hun tog af sted, at hun skulle til København. Hendes svigerfar sagde ok. Hun er ikke klar over, hvad de skulle. A havde sin taske med til København. Hun husker ikke, hvornår de kom tilbage.

Vidnet C har forklaret blandt andet, at B, da hun ringede anden gang, bare sagde, at tiltalte var ved at lave nogle problemer. Han var omkring kl. 18 eller 19 taget til Slagelse. Han ved, at A og D på et tidspunkt gik. Han er ikke klar over, hvor de tog hen. Han mener, at de var kommet hjem, da han tog til Slagelse. De nævnet ikke noget om, hvor de havde været henne. Han er ikke klar over, om de havde tasker med. Da han kom hjem, fik han det hele at vide, og

herunder at der var en pistol gemt i lejligheden. Den var gemt i hans værelse ved sengen eller i sengen. Både B og hans mor fortalte, at tiltalte ville skyde dem.

Foreholdt sin forklaring til politirapport af 2. maj 2015 har han forklaret, at det er rigtigt, at han har forklaret, at han vidste, at pistolen var gemt i en taske under sengen på hans værelse. Han plejer at låse døren til sit værelse, når han sover. Nøglen sidder på indersiden af døren.

Vidnet D har forklaret blandt andet, at hun, da hun blev kontaktet af kommunen om ny afhøring, ikke var i tvivl om, hvorvidt hun skulle afgive forklaring. Foreholdt gengivelsen i politirapport af 15. september 2015 har hun forklaret, at det eneste, hun var i tvivl om, var, om det var politiet, der ville sørge for, at der under afhøringen mødte en fra kommunen.

Hun var den 1. maj 2015 i København. Hun mødte sin kæreste, men hun vil ikke sige hans navn, idet de ikke længere er sammen. Han bor i Aldersrogade i samme kvarter som hendes tante. Efter den 1. maj 2015 har hun talt med sin far i telefonen, vistnok 2 gange. De har talt om dagligdags ting. Det er rigtigt, at hun har kontaktet sin fars forsvarer for at få råd om, hvorvidt hun skulle udtale sig. Det er også rigtigt, at forsvareren sagde, at han ikke kunne give råd om det.

Det er rigtigt, at hun ikke under byrettens behandling af sagen har fortalt om turen til København. På vej hjem fra København sagde A, at hun ikke skulle sige noget til nogen. Hun sagde, at hendes kæreste vidste, hvor de bor, og at han havde tænkt sig at dræbe hendes familie. Derfor turde hun ikke sige noget. Da de kom til København, spiste de frokost, hvorefter hun tog hen til sin kæreste. A skulle også møde sin kæreste. Hun lånte As taske for at lægge sin trøje ned i den. Da hun i den forbindelse kiggede ned i tasken, så hun noget i denne. Det var noget tungt og hårdt. Det var pakket ind i en bodystocking. Hun tog genstanden op og holdt den. Både A og hendes kæreste blev derefter meget sure på hende og sagde, at hun ikke skulle interessere sig for, hvad det var. Derefter tog hun og A bussen og senere toget til Korsør. Hun havde ikke fortalt sin far, at hun tog til København. Han var fuld. Da de kom tilbage til Korsør var klokken nok omkring 19 eller 19.30. På det tidspunkt var hendes far og E nede at grille, mens Es kone og sønnens kæreste var oppe i lejligheden. Da hendes far så hende, var han bekymret. Hendes far og den anden familie skændtes om, at hun havde været med i København. Hun sagde til sin far, at hun ville tage hjem.

Efterfølgende er hun blevet kontaktet af A. A sagde, at hun ikke skulle fortælle noget, og at hun ville dø, hvis hun sagde noget. As mor har ringet og sagt, at de skulle hente deres tøj.

Vidnet E har forklaret blandt andet, at han efter at have afgivet forklaring i byretten er blevet kontaktet af et familiemedlem. Familiemedlemmet er fængslet, hvilket tiltaltes bror og søn også er. Familiemedlemmet fortalte om et tilbud til vidnet om betaling af 20.000 kr. for at få datteren til at trække sin forklaring tilbage. Han sagde til familiemedlemmet, at han ikke skulle ringe til ham mere, og at han ikke ville have de 20.000 kr., fordi han ikke sælger sig selv. Der blev svaret, at han og hans familie så ikke får fred i Danmark. Det var tiltaltes familie i fængslet, der ville betale de 20.000 kr.

Vidnet politibetjent F har forklaret blandt andet, at politiet selvfølgelig ikke har fundet på at sige, at tiltalte i forbindelse med anholdelsen spurgte, om de fandt pistolen. Det var i politibilen på vej til stationen, at udtalelsen faldt.

Vidnet G har forklaret blandt andet, at familieafdelingen fortsat arbejder på en netværksanbringelse i familien af tiltaltes to mindreårige børn. Far har givet samtykke til de tiltag, der er iværksat over for familien. De to mindreårige børn savner deres far. Det er familieafdelingens erfaring, at det påvirker tilknytningen indbyrdes i familien, hvis der sker en langvarig adskillelse. D går i 8. klasse. Hun har måttet gå en klasse om, og S går i 4. klasse. Begge børn, der er danske statsborgere, taler dansk. Hun kan ikke vurdere, om børnene vil kunne klare sig i en kroatisk skole. D er skrøbelig som situationen er lige nu, men det er hendes indtryk, at børnene støtter hinanden og holder sammen. Familieafdelingen har ikke haft nogen kontakt med børnenes mor. Ankestyrelsen kontaktede i august 2015 familieafdelingen og har bedt om akterne i sagen. Hun har forstået, at det skyldes den omfattende pressedækning af sagen. Der skal være møde onsdag den 7. oktober 2015 i Ankestyrelsen om spørgsmålet om anbringelse uden samtykke. Hvis børnene bliver anbragt uden for hjemmet, og der bliver spørgsmål om, hvorvidt børnene vil kunne udrejse, vil der skulle tages stilling til, om der kan ske hjemgivelse. I denne bedømmelse kan børnenes skolegang indgå.

Personlige oplysninger

Tiltalte er siden sit 18. år idømt fængselsstraf ved følgende domme:

1. Dom af 23. februar 1988 med fængsel i 4 måneder for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, til dels jf. § 284 og § 293, stk. 1, og færdselsloven.
2. Dom af 15. december 1988 med fængsel i 8 måneder, fællesstraf med dommen af 23. februar 1998, for overtrædelse af straffelovens § 164, stk. 1, § 285, stk. 1, jf. § 276, til dels sammenholdt med § 21 og § 284, jf. § 276 og § 293, stk. 1, og færdselsloven. Prøveløsladt den 9. februar 1989 med en reststraf på 80 dage.
3. Dom af 23. maj 1990 med fængsel i 8 måneder, fællesstraf med reststraffen på 80 dage, for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 164, stk. 1, § 244, § 285, stk. 1, jf. § 276, jf. til dels § 21 og § 291, stk. 1, og våbenloven og færdselsloven. Prøveløsladt den 18. september 1990 med en reststraf på 81 dage.
4. Dom af 18. februar 1991 med fængsel i 3 måneder, fællesstraf med reststraffen på 81 dage, for overtrædelse af straffelovens § 164, stk. 1, færdselsloven mv. Prøveløsladt den 31. oktober 1991 med en reststraf på 35 dage.
5. Dom af 10. juni 1992 med fængsel i 4 måneder, fællesstraf med reststraffen på 35 dage, for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, færdselsloven og lov om euforiserende stoffer.
6. Dom af 30. november 1992 med fængsel i 3 måneder, tillægsstraf, for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 279 og § 276 og jf. § 284, jf. § 276, toldloven og våbenloven.
7. Dom af 24. maj 1993 med fængsel i 70 dage for overtrædelse af straffelovens § 164, stk. 3, færdselsloven, lov om euforiserende stoffer og politivedtægten. Prøveløsladt den 11. januar 1994 med en reststraf på 9 dage.
8. Dom af 28. november 1994 med fængsel i 60 dage, fællesstraf med reststraffen på 9 dage, for overtrædelse af straffelovens § 276, jf. § 285, stk. 1, jf. § 21, færdselsloven og lov om euforiserende stoffer og folkeregisterloven.
9. Dom af 21. maj 1996 med fængsel i 60 dage for overtrædelse af § 285, stk. 1, jf. § 276.
10. Dom af 24. juni 1996 med fængsel i 30 dage, tillægsstraf, for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 89.
11. Dom 19. november 1997 med fængsel i 40 dage for overtrædelse af færdselsloven, retsplejeloven og våbenloven.
12. Dom 16. oktober 1998 med hæfte i 10 dage for overtrædelse af våbenloven.

13. Dom af 23. december 1998 med fængsel i 8 måneder for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, § 284, jf. § 276, jf. § 89, § 285, stk. 1, jf. § 281, nr. 1, og våbenloven.
14. Dom af 11. marts 1999 med fængsel i 30 dage for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1. Prøveløsladt den 13. juli 1999 med en reststraf på 27 dage, afsoningen omfattede også dommene af 16. oktober og 23. december 1998.
15. Ankesdom af 7. marts 2002 med fængsel i 8 måneder, fællesstraf med reststraffen på 27 dage, for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 2, § 260, stk. 1, nr. 1, og færdselsloven. Prøveløsladt den 19. august 2002 med en reststraf på 82 dage.
16. Ankesdom af 3. maj 2004 fængsel i 5 måneder og en tillægsbøde, fællesstraf med reststraffen på 82 dage, for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 279, og færdselsloven.
17. 24. februar 2005 med fængsel i 8 måneder for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 281, nr. 1, til dels jf. § 21. Prøveløsladt den 18. maj 2005 med en reststraf på 116 dage.
18. Dom af 14. juni 2006 med fængsel i 1 år for overtrædelse af straffelovens § 123, § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1. Prøveløsladt den 11. december 2006 med en reststraf på 121 dage.
19. Dom af 2. september 2008 med fængsel i 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 158, stk. 1, jf. § 23.
20. Dom af 6. november 2008 med fængsel i 1 år og 2 måneder, fællesstraf med reststraffen på 121 dage, for overtrædelse af straffelovens § 245, jf. § 247, stk. 1, § 252, § 291, stk. 1, og færdselsloven. Prøveløsladt den 24. juni 2009 med en reststraf på 174 dage.
21. Dom af 18. august 2011 med fængsel i 2 år, fællesstraf med hensyn til reststraffen på 174 dage, for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. til dels § 21, jf. § 247, stk. 1, § 252 og § 291, stk. 1. Prøveløsladt den 27. august 2012 med en reststraf på 243 dage.
22. Dom 4. december 2013 med fængsel i 40 dage for overtrædelse af færdselsloven. Det havde sit forblivende med reststraffen på 243 dage.
23. Dom af 21. maj 2014 med fængsel i 20 dage, tillægsstraf, for overtrædelse af færdselsloven, jf. straffelovens § 89.

Det fremgår af personundersøgelsen, at tiltaltes børn har været frivilligt anbragt i en periode på 3 år.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at det er rigtigt, at han ikke er sikker på, at han reelt har kroatisk statsborgerskab, idet hans far har bestukket sig til udstedelse af hans kroatisk pas. Da han fik sit nye pas, drøftede han ikke sit statsborgerskab med ambassaden. Han har hele sit liv været til rådighed for arbejdsmarkedet, og han har søgt jobs. Der er ikke truffet afgørelse om, hvorvidt han kan få førtidspension.

Han fandt, da han var i Korsør op til den 1. maj 2015, en lejlighed, som familien skulle være flyttet ind i. Hans to yngste børn bor hos hans mor. Spørgsmålet om anbringelse af de to børn skal behandles den 7. oktober i Ankestyrelsen. Han har forstået på sin advokat i sagen om anbringelse, at Ankestyrelsen har taget sagen op på grund af omtalen af sagen i TV2. Hvis det er muligt, vil han i tilfælde af udvisning tage børnene med til Kroatien. Børnene har ingen kontakt med deres mor. Hans mor har ikke kunnet godkendes til at have børnene boende, idet hun er for gammel. Han er ikke klar over, hvornår der bliver truffet afgørelse i Ankestyrelsen. Børnene går i dansk skole. Børnenes modersmål er dansk, de kan ikke tale kroatisk, men de taler lidt romani. Hans to brødre, der er udvist, afsoner stadig.

Hans børn var frivilligt anbragt, da der blev truffet afgørelse om forældremyndighed. Han tog børnene hjem ca. 2½ år efter, at han ved byrettens dom fik tilkendt forældremyndigheden alene. Da han blev anholdt, havde han haft børnene hjemme i ca. 1 år. Det var af hensyn til børnene, herunder As skolegang, at han ventede med at tage børnene hjem.

Den beskikkede forsvarer har anmodet Ankestyrelsen om at udtale sig om muligheden for, at en udvisningsdømt, der har eneforældremyndigheden over børn, der er tvangsanbragt, kan tage disse børn med ud af Danmark.

Ankestyrelsen har hertil ved en e-mail af 23. september 2015 oplyst, at det beror på, om der fortsat findes at være et anbringelsesgrundlag efter servicelovens § 58 på udrejsetidspunktet. Ankestyrelsen har endvidere henvist til, at et anbragt barn eller ung i forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet får en selvstændig opholdskommune, jf. retssikkerhedslovens § 9 a, stk. 4, sammenholdt med servicelovens § 2. Ankestyrelsen har henvist til principafgørelse C-32-00 og Ombudsmandens redegørelse af 26. maj 2015 om udsendelse af børn, der er anbragt i kommunens varetægt.

Tiltalte har under anken været fortsat varetægtsfængslet.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten tiltræder, at tiltalte har gjort sig skyldig i besiddelse af en pistol med to tilhørende magasiner i lejligheden på X-vej i Korsør, og at han har gjort sig skyldig i to tilfælde af trusler efter straffelovens § 266 som beskrevet i anklageskriftet. Ved denne vurdering lægger landsretten afgørende vægt på forklaringerne afgivet af A og B. Disse forklaringer har fremstået troværdige og sammenhængende. De er for så vidt angår forhold 1 endvidere bestyrket af den forklaring, som C har afgivet, men navnlig er bevisresultatet bestyrket af forklaringen fra politibetjent F om tiltaltes spørgsmål om, hvorvidt pistolen var blevet fundet. Endelig er bevisresultatet bestyrket af dna-profilen fundet på det babytøj, som pistolen var viklet ind i.

Heroverfor kan hverken tiltaltes forklaring for byretten eller hans nye forklaring i landsretten tillægges vægt. Det samme gælder den nye forklaring, som tiltaltes datter, D, har afgivet for landsretten. Tiltalte har nu forklaret bl.a., at alle i familien vidste, at A skulle til København for at hente en pistol, og at hun blev sendt af sted af sin far. D har forklaret, at hun i As taske så en genstand, der var tung og hård, og som var pakket ind i en bodystocking. Selv om det efter As forklaring for landsretten må lægges til grund, at hun og D i løbet af fredagen den 1. maj 2015 var i København, hvilket ikke fremgik af forklaringerne for byretten, har tiltaltes og Ds nye forklaringer i det hele fremstået konstruerede og helt utroværdige.

Landsretten tiltræder, at tiltaltes besiddelse af pistolen under de beskrevne omstændigheder i den lejlighed, hvor tiltalte sammen med sine to børn var på besøg i nogle dage, er sket under særlig skærpende omstændigheder, og at forholdet er henført under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1. Landsretten tiltræder derfor i det hele byrettens bevisresultat.

Straf og konfiskation

Tiltalte er flere gange tidligere straffet for alvorlig personfarlig kriminalitet og for overtrædelser af våbenlovgivningen. Herefter, og da tiltalte udover under særlig skærpende omstændigheder at have været i besiddelse af en pistol med tilhørende skarpe patroner, tillige har gjort sig skyldig i to alvorlige forhold om trusler fremsat over for to unge piger – hvoraf

den ene var klar over, at tiltalte havde en pistol – om at skyde de truedes familie, forhøjer landsretten straffen til fængsel i 1 år og 6 måneder.

Landsretten tiltræder, at den omhandlede pistol er konfiskeret med tilhørende magasiner og patroner. I overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand konfiskeres også de 2 patroner, som politiet har anvendt til prøveskydning.

Udvisningsspørgsmålet

Der er under sagen spørgsmål om udvisning af den 46-årige tiltalte, der er kroatisk statsborger, og som ved sin indrejse til Danmark som 3-årig i 1972 fik lovligt ophold i Danmark, og som siden, han var ung, gentagne gange er straffet ved et stort antal domme.

Tiltalte er nu idømt straf af fængsel i 1 år og 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 192 a og § 266. Betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 2,3 og 8, er derfor opfyldt. Tiltalte skal således efter udlændingelovens § 26, stk. 2, udvises, medmindre udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet om udvisning skal herefter afgøres efter EU opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Efter EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, må der ikke træffes afgørelse om udsendelse af en unionsborger, der har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de forudgående 10 år, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten. Det fremgår af direktivets indledende betragtning 24, at jo stærkere unionsborgere og deres familiemedlemmer er integreret i værtsmedlemsstaten, desto stærkere bør beskyttelsen mod udsendelse være. Det fremgår endvidere, at der kun i ekstraordinære tilfælde, når det er bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed, bør ske udsendelse af unionsborgere, der har opholdt sig i mange år på værtsmedlemsstatens område, især hvis de er født og har opholdt sig der hele deres liv.

Efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention må ingen offentlig myndighed gøre indgreb i udøvelsen af retten til et familieliv, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund. Om disse betingelser er opfyldt, beror på en proportionalitetsvurdering under inddragelse af en række

kriterier, der er fastlagt i Menneskerettighedsdomstolens praksis. I vurderingen indgår det samfundsmæssige behov for udvisning særligt under hensyn til karakteren af den kriminalitet, som den pågældende nu og tidligere har begået. Der skal endvidere tages hensyn til varigheden af den pågældendes ophold her i landet og i hjemlandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til henholdsvis Danmark og statsborgerskabslandet samt eventuelt andre lande, hvortil den pågældende har særlig tilknytning.

Tiltalte er som nævnt kroatisk statsborger og har haft lovligt ophold i Danmark, siden han i 1972 som 3-årig indrejste. Det lovlige ophold er dog afbrudt under tiltaltes fængselsophold, men han har ifølge Udlændingestyrelsens udtalelse haft lovligt ophold her i landet i ca. 38 år. Det fremgår af personundersøgelse af 28. maj 2015, at tiltalte gik ud af skolen i 7. klasse og ikke siden har gået i skole eller været i beskæftigelse. Tiltalte taler dansk, romani, tysk, hollandsk, italiensk, svensk og norsk.

Tiltalte er siden sit fyldte 18. år straffet med fængselsstraf ved 23 domme og er idømt straffe på samlet ca. 10 års fængsel, hvoraf der for en dels vedkommende dog er tale om fællesstraffe med reststraffe fra prøveløsladelser. Den begåede kriminalitet er gradvist blevet alvorligere. Inden for de sidste omkring 10 år er han således blevet idømt samlede straffe på 5 år og 3 måneder, hvoraf to af dommene omfatter reststraffe på henholdsvis 121 og 174 dage. Tiltalte blev prøveløsladt fra afsoningen af den seneste langvarige straf på fængsel i 2 år (fællesstraf) den 27. august 2012.

Det er oplyst, at tiltalte har i alt 4 børn, der nu er henholdsvis 19, 18, 15 og 10 år, og som alle er danske statsborgere. Ved en dom afsagt den 15. august 2012 fik tiltalte forældremyndigheden over børnene. Det fremgår af personundersøgelsen, at tiltaltes børn i 3 år har været frivilligt anbragt. Tiltalte har forklaret, at børnene, da der blev truffet afgørelse om forældremyndighed, var frivilligt anbragt, og at han fik børnene hjemgivet ca. 2 ½ år efter denne dom. Det er endvidere oplyst, at Ankestyrelsen af egen drift har rejst sag om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke af børnene på 10 og 15 år. Der er endnu ikke taget stilling til dette. Børnene har under tiltaltes fængsling i denne sag og under tidligere fængslinger boet henholdsvis hos deres farmor og på en institution.

Tre voterende tiltræder af de grunde, byretten har anført, at tiltalte skal udvises af Danmark med indrejseforbud for 12 år.

Tre voterende finder, at tiltaltes nuværende og tidligere tiltagende grovere kriminalitet sammenholdt med, at han ikke personligt kan anses for velintegreret i det danske samfund, med betydelig styrke taler for at udvise ham. Heroverfor står tiltaltes meget langvarige ophold i Danmark, men navnlig det forhold, at han har forældremyndigheden over sine to umyndige børn, og at han kun kan anses for at have beskeden tilknytning til Kroatien, navnlig bestående i, at to af hans brødre er udvist. Det indgår også i bedømmelsen, at der efter det oplyste ikke fra anklagemyndighedens side i forbindelse med tidligere straffesager mod tiltalte har været nedlagt påstand om udvisning af ham, hvilket efter Højesterets dom gengivet i U 2013.2587 kan indgå i proportionalitetsvurderingen. Efter en helhedsvurdering af disse forhold finder disse voterende, at udvisning af tiltalte vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser efter EU-opholdsdirektivet artikel 28, stk. 3, litra a, og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Det forhold, at tiltaltes børn tidligere frivilligt har været anbragt uden for hjemmet i 3 år, og at der nu er rejst sag om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke af de to børn, kan ikke føre til et andet resultat. Disse voterende har herved navnlig lagt vægt på, at børnene var hos tiltalte i tiden forud for tiltaltes anholdelse, og at det endnu ikke er afgjort, om børnene bliver anbragt uden samtykke.

Efter stemmetallet gælder efter retsplejelovens § 216, stk. 1, 3. pkt., det for tiltalte gunstigste resultat, således at tiltalte frifindes for påstanden om udvisning.

Dommens bestemmelse om konfiskation stadfæstes. Hos tiltalte konfiskeres yderligere 2 patroner. Endvidere stadfæstes dommens bestemmelse om sagsomkostninger.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at han straffes med fængsel i 1 år og 6 måneder.

Byrettens bestemmelse om konfiskation stadfæstes. Hos tiltalte konfiskeres yderligere 2 patroner.

T frifindes for påstanden om udvisning.

Byrettens bestemmelse om sagsomkostninger stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

DOM

afsagt den 6. august 2015

Rettens nr. 2933/2015

Politiets nr. 1900-71296-00017-15

Anklagemyndigheden

mod

T

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 10. juni 2015.

T er tiltalt for

1.

overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, og § 192a, stk. 2, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, nr. 1, og våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, ved den 1. maj 2015 kl. 23.25 på et værelse i lejligheden beliggende X-vej ... i Korsør, under særlige skærpende omstændigheder at være i besiddelse af et skydevåben, idet han, mens han befandt sig som gæst på adressen, var i besiddelse af 1 9 mm pistol af mrk. Walther P38 med 2 magasiner med hver 8 skarpe patroner, hvoraf det ene magasin var isat pistolen.

2.

overtrædelse af straffelovens § 266, ved den 1. maj 2015 på et ikke nærmere fastlagt tidspunkt, i lejligheden beliggende X-vej ... i Korsør, på en måde der var egnet til hos nogen at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, at have fremsat trusler overfor A, idet han overfor hende råbte ”I har 5 minutter til at finde den – ellers skyder jeg hele familien og knepper jer” eller lignende.

3.

overtrædelse af straffelovens § 266, ved den 1. maj 2015 på et ikke nærmere fastlagt tidspunkt, i opgangen ved lejligheden beliggende X-vej ... i Korsør, på en måde der var egnet til hos nogen at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, at have fremsat trusler overfor B, idet han overfor hende udtalte ”Hvis du ikke finder D, dræber jeg jer alle sammen med pistolen” eller lignende.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af en pistol af mærket Walther P38 og to magasiner med 14 patroner hos tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 2, 3 og 8 og § 32, stk. 3, udvises med indrejseforbud i et tidsrum på 12 år.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne A, B, C, D, politibetjent F og E. Forklaringerne er lydoptaget og er derfor ikke gengivet i denne dom.

Der har været fremlagt billeder af gerningsstedet samt af den fundne pistol med tilhørende ammunition.

Af politiets ransagningsrapport af 2. maj 2015 fremgår bl.a.:

"Pistolen med magasin blev sikret til sagen under:

Kosternr. 1: Pistol, mrk. Walther P38 9mm.

og

Kosternr. 2: Magasin taget ud af pistolen fyldt med 9 mm ammunition.

...

Ekstra magasinet blev sikret under

Kosternr. 3: Magasin til Walther P38 fyldt med 9 mm ammunition."

Af Rigspolitiets kriminaltekniske erklæring af 19. maj 2015 fremgår, at den foretagne finger- og håndtryksundersøgelse har vist, at der ingen sikrede aftryk findes på de fundne effekter i form af én pistol, pakket ind i klæde, ét magasin med 8 skarpe patroner, ét magasin med 9 patroner, pakket ind i sølvpapir og strømpe samt noget sølvpapir.

Af erklæring af 28. maj 2015 afgivet af Retsgenetisk Afdeling, Retsmedicinsk Institut, Københavns Universitet fremgår følgende:

"KONKLUSION

Prøver/effekter sikret af politiet

a) KT nr. 5: En bodydragt og flere elastikker

Ifølge fremsender sikret fra: *X-vej 46, 3.tv., 4220 Korsør*

Dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte effekt, jf. erklæring af 27.05.2015, taler for, at en del af det undersøgte dna stammer fra T.

Dna-profilen for materialet blev beregnet til at være 300 gange mere sandsynlig, hvis en del af det undersøgte dna stammer fra T, end hvis ikke en del af det undersøgte dna stammer fra T.

Beregningen er baseret på hyppigheder af dna-faktorer i den danske befolkning og forudsætter, at ingen af de påviste dna-faktorer stammer fra nære slægtninge til T.

b) KT nr. 6: en strømpe

Ifølge fremsender sikret fra: *X-vej 46, 3.tv., 4220 Korsør*

Det kan ikke beregnes, hvorvidt dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte effekt, jf. erklæring af 27.05.2015, taler for eller imod, at en del af det undersøgte dna stammer fra T på grund af særlige forhold ved dna-profilerne.

c) KT nr. 7: Vatpind(e) med materiale

Ifølge fremsender sikret fra: *KT 1 : Aftrækker, aftrækkerbøjle, kanter og ru ove*

Det kan ikke beregnes, hvorvidt dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte effekt, jf. erklæring af 27.05.2015, taler for eller imod, at en del af det undersøgte dna stammer fra T på grund af særlige forhold ved dna-profilerne.

f) KT nr. 10: Vatpind(e) med materiale

Ifølge fremsender sikret fra: *KT 4 : Kanter på sølvpapir*

Dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte prøve, jf. erklæring af 27.05.2015, taler imod, at noget af det undersøgte dna stammer fra T."

Af Udlændingestyrelsens udtalelse af 7. juli 2015 fremgår bl.a.:

"...T er tidligere straffet for anden kriminalitet.

Pågældende har således tidligere afsonet frihedsstraf af en samlet varighed af 4 år, 11 måneder og 18 dage.

Pågældende har været varetægtsfængslet af en samlet varighed af 1 måned og 13 dage.

Opholdsgrundlag og længde

Den 6. december 1972 blev pågældende tilmeldt folkeregisteret. Den 27. februar 1992 blev pågældende meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse.

Længden af Ts lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 6. december 1972, hvor pågældende blev tilmeldt folkeregisteret, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5, nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i ca. 38 år.

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 8. juni 2015.

Heraf fremgår blandt andet følgende:

T indrejste i Danmark med sin familie i 1972, da han var 2 år gammel.

T har problemer med lunger, hjerte og tarmene, og der foreligger diagnoser for hans sygdomme i hans lægejournaler.

T ikke har nogen familie i Kroatien.

T ved ikke, hvorvidt det kroatisk pas, som han er i besiddelse af, er ægte eller ej, idet hans far han anskaffet det på ulovligt vis. T frygter derfor, at det vil kunne give ham problemer ved en evt. udvisning.

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T uden for de i § 7, stk. 1, og 2 (asylbegrundende forhold), nævnte tilfælde vil lide overlast i det land, hvor den pågældende efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal styrelsen bemærke, at styrelsen ikke efter de i sagen foreliggende oplysninger finder, at der er risiko for, at den pågældende vil blive udsat for særlig byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til (indsæt land), eller for at T dér vil risikere at blive straffet for den samme lovovertrædelse, som han måtte blive dømt for i Danmark.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22 - 24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændingestyrelsen skal i øvrigt bemærke, at det følger af udlændingelovens § 2, stk. 3, at de begrænsninger, der følger af kapitel 3 - 5 kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler, samt at det følger af EU-domstolens praksis, at udvisning af en EU/EØS-statsborger kun er berettiget, såfremt den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Udlændingestyrelsen skal endelig henlede opmærksomheden på Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004's artikel 28 som vedlægges i kopi.

Vi har ikke hermed taget stilling til, hvorvidt EU-reglerne i det konkrete tilfælde er til hinder for en udvisning.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af minimum 1 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2, nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet...."

Af politirapport vedrørende forældremyndighed af 4. august 2015 fremgår bl.a. følgende:

"Ifølge politiets systemer ses T at have 4 børn:

J, 21 år.

K, 17 år.

D, 14 år.

S, 10 år.

Alle børn har ukendt adresse.

...

Statsforvaltningen oplyste, at T har forældremyndigheden over de 3 mindreårige børn. Der blev truffet afgørelse om forældremyndigheden i Københavns byret den 15. august 2012.

Undertegnede kontaktede Familieafdelingen i Tårnby Kommune, hvor T sidst havde adresse.

Familieafdelingen oplyste, at børnene normalt bor sammen med T, og at de har boet hos T's mor, mens T har siddet i fængsel.

Undertegnede rettede henvendelse til Københavns byret, for at få oplysninger om hvorfor at T har forældremyndigheden over de 3 mindreårige børn.

Københavns byret sendte kopi af dommen fra den 15. august 2012.

Københavns byret gav T fuld forældremyndighed over K, D og S.

Byretten lagde til grund, at T havde været børnenes primære omsorgsperson i en årerække, og at børnene ikke havde haft kontakt til deres mor længe.

I forbindelse med at T tidligere har siddet varetægtsfængslet og fængslet, har børnene boet på institutionen ... og hos T's mor."

Af politirapport vedrørende kontakt til den kroatiske ambassade af 6. august 2015 fremgår bl.a. følgende:

"... oplyste, at T er kroatisk statsborger.

T havde tidligere et kroatisk pas, der var udstedt i Kroatien. Dette meldte han tabt i 2008.

T fik udstedt nyt Kroatisk pas på den kroatiske ambassade i Danmark den 7. marts 2008. Pas-set har pas nr. ... og er gyldigt til den 7. marts 2018."

Tiltalte er tidligere straffet, herunder

ved dom af 24. februar 2005 for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 281, nr. 1, jf. til dels § 21, med fængsel i 8 måneder. Løsladt 18. maj 2005. Prøvetid 2 år. Reststraf 116 dage,

- ved dom af 14. juni 2006 for overtrædelse af straffelovens § 123, og § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, med fængsel i 1 år. Løsladt 11. december 2006. Prøvetid til den 6. november 2008. Reststraf 121 dage,
- ved dom af 6. november 2008 for overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1, § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, og § 252, samt færdselslovens § 3, stk. 1, jf. § 118, og § 117 a, stk. 1, jf. straffelovens § 89 med en fællesstraf af fængsel i 1 år og 2 måneder. Løsladt 24. juni 2009. Prøvetid 2 år. Reststraf 174 dage. Førerretten frakendt i 1 år fra den 8. august 2009 og
- ved dom af 18. august 2011 for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. til dels § 21, jf. § 247, stk. 1, § 252, stk. 1, og § 291, stk. 1, med en fællesstraf af fængsel i 2 år. Løsladt 27. august 2012. Prøvetid 2 år. Reststraf 243 dage. Førerretten frakendt i 5 år fra den 1. september 2011.

Kriminalforsorgen har i en udtalelse af 28. maj 2015 oplyst, at tiltalte er egnet til at modtage en betinget dom, herunder med vilkår om samfundstjeneste.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han er født i Italien, men kom til Danmark i 1972. Han er kroatisk statsborger, men har aldrig været i Kroatien og taler ikke kroatisk. Han taler dansk, romani, tysk, hollandsk, italiensk, svensk og norsk. Han har gået i skole til og med 7. klasse. Han har ingen yderligere uddannelse. Han har haft kontakt med jobcentret, men han har ikke haft arbejde. Han lever af kontanthjælp. Han har været tilknyttet jobcentret i al den tid, det har eksisteret. Han har kontakt til Tårnby Jobcenter hver uge og har søgt forskellige job. Han vil gerne være fitnessinstruktør, og vil gerne tage den uddannelse, som kræves hertil. Han vil også gerne være transportchauffør, når han kan generhverve sit kørekort. Han vil også gerne påtage sig et rengøringsarbejde. Han har på opfordring fra jobcentret søgt pension af helbredsmæssige årsager og har i den forbindelse været til flere lægeundersøgelser.

Tiltalte har 4 børn. Hans yngste søn, S, går i 3. klasse. Hans yngste datter, D, går vistnok i 7. eller 8. klasse. Hans næstældste søn, K, har arbejde inden for telebranchen. Hans ældste søn, J, er gift og har to børn. Han er vistnok i gang med noget arbejde. Tiltalte har forældremyndigheden over K, D og S. Børnenes mor er stofmisbruger. Børnene er danske statsborgere. Tiltalte har endvidere sin mor, sine søskende og resten af sin familie i Danmark, ligesom han har venner i Danmark. To af hans brødre er blevet udvist af Danmark. Han har medvirket i et tv-program på TV2. Optagelserne tog et år. Han har fortrudt sin medvirken, da han mener, at TV2 fremstillede ham som mafiaboss, hvilket ikke er rigtigt..

Tiltalte har endelig forklaret, at han derhjemme har det gyldige pas, som blev udstedt af den kroatisk ambassade i 2008.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 2. maj 2015.

Retten's begrundelse og afgørelse

Skyldsspørgsmålet og straffastsættelsen

Tiltalte har forklaret bl.a., at E og H den 1. maj 2015 kom op at skændes, idet H var vred på sin svigerdatter. H talte meget grimt, medens tiltaltes datter hørte derpå, hvilket gjorde tiltalte vred. Tiltalte og E delte en kasse øl og en flaske whiskey, så tiltalte blev lidt fuld. Hans datter forsvandt på et tidspunkt, hvilket nok gjorde ham sur, men han truede ikke nogen. Tiltalte ejer ikke pistolen, der blev fundet i lejligheden. Han så heller ikke nogen pistol i lejligheden eller hørte noget om den. Endelig spurgte tiltalte ikke efterfølgende politiet, om de havde fundet pistolen.

Vidnet, A har forklaret bl.a., at E og tiltalte den 1. maj 2015 blev meget fulde. E blev syg, og der måtte tilkaldes en ambulance. Da ambulancefolkene kom, provokerede tiltalte dem og sagde: "I am the boss". Senere spurgte han sin datter, om han skulle skyde E, idet han pegede på hans arm. Tiltalte spurgte endvidere sin datter, hvor pistolen var. Datteren svarede, at hun ikke vidste hvor pistolen og hans ting var. Kort derefter tog han fat i vidnet og sagde: "I har fem minutter til at finde den ellers skyder jeg hele familien og "knepper" jer."

Vidnet, B har forklaret bl.a., at hun og tiltaltes datter den 1. maj 2015 gik ned til tiltalte og E, medens de var ved at grille. Tiltalte spurgte sin datter, hvor pistolen og pengene var, hvortil hun svarede: "Oppe i lejligheden". Herefter gik hun og tiltaltes datter op i lejligheden igen. Herefter gav tiltaltes datter vidnet en taske med pistolen i. Vidnet så ikke selv pistolen. Vidnet blev bange, men tiltaltes datter sagde, at hun nok skulle holde øje med, at tiltalte ikke kom op. Tiltaltes datter virkede bange for sin far og sagde, at han godt kunne blive vred og hidsig, når han blev fuld. Vidnet lagde tasken under sengen i et værelse i lejligheden. Senere da vidnet hjalp tiltalte op i lejligheden, spurgte han, hvor hans datter var og sagde: "Hvis du ikke finder D, dræber jeg jer alle sammen".

Vidnet, C har forklaret bl.a., at der den 1. maj 2015 om aftenen blev ringet efter ham flere gange pga. uroligheder i hjemmet. Da han kom hjem, fortalte B ham om pistolen.

Vidnet, D har forklaret bl.a., at hendes far og E var fulde den pågældende aften, og at man kom op at skændes. Tiltalte sad dog stille oppe i lejligheden. Hun ringede til sin faster, der sagde, at hun skulle komme hjem. Hun tog derfor hjem. De havde ikke nogen pistol med, og tiltalte spurgte ikke vidnet efter en pistol. Vidnet har aldrig set nogen pistol i deres hjem.

Vidnet, politibetjent F har forklaret bl.a., at han og hans kollega, tilkaldt af ambulancepersonalet, ankom til lejligheden første gang den 1. maj 2015 kl. 21.30. Tiltalte sagde til dem, at E ikke havde brug for hjælp. Ingen af de tilstedeværende ønskede politiets tilstedeværelse. De blev på ny kaldt dertil og ankom kl. 22.40. Tiltalte stod på gaden, og indsatslederen blev hos ham. De andre gik op i lejligheden. De havde hørt om en pistol, hvorfor de ransagede lejligheden. De fandt pistolen indviklet i en sok og lagt i en dametaske, der var placeret på en seng i et soveværelse. Herefter blev tiltalte anholdt af indsatslederen nede på gaden. På vej til stationen spurgte tiltalte, om de havde fundet pistolen.

E har forklaret bl.a., at han ikke kender ikke noget til pistolen. Han kender ikke noget til våben og har ikke noget jagttegn. Han ved kun, at der er blevet fundet en pistol i hans lejlighed, fordi det er blevet ham fortalt.

På baggrund af de afgivne forklaringer og det i øvrigt oplyste kan det lægges til grund, at et skænderi mellem flere af de tilstedeværende fandt sted den 1. maj 2015. E blev dårlig og en ambulance måtte tilkaldes. Som følge af den modtagelse, som ambulancepersonalet fik, så ambulancepersonalet sig nødsaget til at tilkalde politiet. På baggrund af As og Bs vidneforkla-

ringer, der støttes af Cs forklaring, lægger retten til grund, at stridighederne tog til efter politiets første besøg samt, at tiltalte her fremsatte to dødstrusler som angivet i anklageskriftet. Retten finder i den anledning at kunne tilsidesætte tiltaltes og Ds forklaringer som værende utroværdige. Retten finder det således bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet, for så vidt angår forhold 2 og 3.

For så vidt angår forhold 1 finder retten ligeledes at kunne lægge A og Bs forklaringer til grund for afgørelsen. Disse forklaringer støttes af politibetjent Fs forklaring, hvorefter tiltalte direkte spurgte politiet, om de havde fundet pistolen. Forklaringerne støttes endvidere af dna-profilen for det påviste spor på bodydragten, som pistolen var viklet ind i. Retten lægger således til grund, at tiltalte er ejer af pistolen.

Forsvareren har påstået, at pistolen ikke kunne siges at være i tiltaltes besiddelse, da han faktisk ikke vidste, hvor den var. Retten finder dog, at tiltalte har gjort sig skyldig i ulovlig våbenbesiddelse, da det må lægges til grund, at han rent faktisk medbragte pistolen under besøget hos H og E, ligesom han flere gange enten talte om, hvordan han skulle bruge den, eller bad om, at den måtte blive hentet. Det forhold, at hans datter gemte pistolen for ham under hans beruselse, kan ikke føre til andet resultat.

Retten finder endvidere, at der er tale om våbenbesiddelse under særligt skærpende omstændigheder, da der er tale om en halvautomatisk pistol med tilhørende ammunition, hvoraf det ene magasin var isat pistolen, der tillige var afsikret og således klar til brug. Henset hertil og til de af tiltalte fremsatte trusler og øvrige ytringer, forelå der således en nærliggende risiko for, at våbenet ville blive brugt til fare for andre. Tiltalte er herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1.

Anklagemyndigheden har endvidere påstået tiltalte dømt efter straffelovens § 192 a, stk. 2. Da denne bestemmelse omfatter ulovlig besiddelse under særligt skærpende omstændigheder af andre våben end skydevåben, vil tiltalte være at frifinde herfor.

Straffen fastsættes til fængsel i 1 år og 3 måneder, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, nr. 1 til 3 og straffelovens § 266.

Retten har i forbindelse med straffastsættelsen lagt vægt på, at tiltalte tidligere er straffet for alvorlig personfarlig kriminalitet. Retten har endvidere lagt vægt på, at truslerne er blevet fremsat over for personer, der har været vidende om tilstedeværelsen af en pistol. Retten har som følge heraf ikke fundet grundlag for at gøre dommen betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Udvisningsspørgsmålet

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 2, 3 og 8, og § 32, stk. 1, udvises med indrejseforbud i et tidsrum på 12 år.

Retten finder, at betingelserne for at udvise i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 2, 3 og 8, er til stede.

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, at tiltalte således skal udvises, medmindre udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet skal herefter afgøres efter EU-opholdsdirektivets § 28, stk. 3, litra a, og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Efter EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, må der ikke træffes afgørelse om udsendelse af en unionsborger, der har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de forudgående 10 år, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten. Det fremgår af direktivet, at jo stærkere unionsborgere og deres familiemedlemmer er integreret i værtsmedlemsstaten, desto stærkere bør beskyttelsen mod udsendelse være. Det fremgår endvidere af direktivet, at der kun i ekstraordinære tilfælde, når det er bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed, bør ske udsendelse af unionsborgere, der har opholdt sig i mange år på værtsmedlemsstatens område, især hvis de er født og har opholdt sig der hele deres liv.

Menneskerettighedsdomstolen har i dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig opstillet nogle kriterier til brug for proportionalitetsvurderingen efter Menneskerettighedskonventionens artikel 8. Ved proportionalitetsvurderingen indgår bl.a. de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den tidligere og nu begåede kriminalitet. I vurderingen indgår ligeledes, hvor længe den pågældende har opholdt sig her i landet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og statsborgerskabslandet. Menneskerettighedsdomstolen har endvidere udtalt, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om udlændinge, der er født i landet eller indrejst som børn og har tilbragt det meste af deres barndom eller ungdom i landet.

Tiltalte er kroatisk statsborger. Han er født i Italien og har boet i Danmark, siden han som toårig indrejste med sine forældre. Han er fraskilt. Hans nærmeste familie bor her, herunder hans fire børn, hvoraf han har forældremyndigheden over de tre. Han har gået i skole i Danmark til og med syvende klasse, men han har ikke nogen uddannelse ud over skolegangen. Han har aldrig haft noget arbejde og har derfor ikke nogen egentlig forbindelse til det danske arbejdsmarked. Han har i hele sit voksenliv modtaget kontanthjælp. Han taler romani, dansk, tysk, hollandsk, italiensk, svensk og norsk. To af hans brødre er udvist til Kroatien.

Tiltalte er fra han var 17 år i 1986 blevet straffet i alt 30 gange med strafudmåling op til 2 års fængsel (fællesstraf). Udover de i denne dom ovenfor anførte afgørelser er tiltalte tidligere gentagne gange blevet straffet for overtrædelse af våbenloven. Endvidere er tiltalte straffet for anden personfarlig kriminalitet ved overtrædelse af straffelovens § 119, § 244, § 260, stk. 1, nr. 1 og § 281, nr. 1. Tiltalte er endelig blevet straffet bl.a. talrige gange for berigelseskriminalitet og flere gange for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer. Flere af forseelserne er begået i forening med nære familiemedlemmer. Han er samlet blevet idømt mere end 8 års ubetinget frihedsstraf og har samlet afsonet knap fem års frihedsstraf.

Den aktuelle sag medfører en straf på 1 år og 3 måneders fængsel for ny personfarlig kriminalitet.

I bemærkningerne til det den 28. november 1996 fremsatte forslag til lov om ændring af bl.a. straffeloven, hvorved § 192 a blev indsat i straffeloven, anføres bl.a. følgende:

"Det er Justitsministeriets opfattelse, at der i tilfælde, hvor personer findes i besiddelse af særdeles farlige våben, der kan forvolde betydelige skader, bør være adgang til at idømme en væsentligt strengere straf, end strafferammen i våbenloven lægger op til. En sådan bestemmelse bør efter Justitsministeriets opfattelse placeres i straffeloven, idet der i særlovgivningen normalt kun fastsættes strafferammer på indtil 2 års fængsel. Indsættelse af en bestemmelse i straffeloven med en højere strafferamme end strafferammen på fængsel i 2 år i våbenloven vil også være en markering af, at der er tale om alvorlig kriminalitet."

Straffen for overtrædelse af straffelovens § 192 a er siden blevet skærpet både ved lovændring i 2008 og 2009.

Retten finder på baggrund af grovheden af tiltaltes akuelle personfarlige kriminalitet samt grovheden og omfanget af tiltaltes tidligere personfarlige kriminalitet sammenholdt med hans manglende integration i det danske samfund, herunder hans manglende tilknytning til arbejdsmarkedet, at det må befrygtes, at han på ny vil begå tilsvarende kriminalitet. Uanset at han har boet det meste af sit liv i Danmark og har sin nærmeste familie her, finder retten tillige, at han i kraft af sine to udviste brødre har en vis tilknytning til Kroatien. Efter en samlet vurdering finder retten det bydende nødvendigt, at tiltalte udvises af hensyn til den offentlige sikkerhed, hvorfor udvisningen ikke strider mod Danmarks internationale forpligtelser efter EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Tiltalte vil herefter være at udvise af Danmark med et indrejseforbud som fastsat nedenfor, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, stk. 2, nr. 3 og stk. 3.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 1 år og 3 måneder.

Hos tiltalte konfiskeres en pistol af mærket Walther P38 og to magasiner med 14 patroner.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 12 år. Fristen for indrejseforbudet regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.